یادگیری عمیق تمرین دوم

نیکی نزاکتی 98522094 الف) همانطور که در نمودار قابل مشاهده است، ترتیب مدل ها بر اساس کمترین میزان cost به صورت RMSProp ،AdaDelta ،SGDNesterov ،Adam و RMSProp ،AdaDelta ،SGDNesterov ، Adam میتواند به دلیل این AdaGrad و RMSProp به صورت بهینه استفاده میکند و به جای اینکه فقط از average first moment استفاده کند، از average second moment گرادیان ها نیز استفاده می کند. همچنین Adam میانگین متحرک نمایی از گرادیان و گرادیان مجذور را محاسبه می کند و پارامترهای بتا1 و بتا2 decay rate این میانگین های متحرک را کنترل می کنند.

ب) انتخاب بهترین optimizer بستگی به application و نوع داده مورد استفاده دارد برای انتخاب بهترین الگوریتم بهینه سازی و دستیابی به نتایج برجسته، دانستن نیازهای خود و نوع داده هایی که با آنها سروکار داریم بسیار مهم است.

SGDیک الگوریتم بسیار ابتدایی است و به دلیل سرعت کم محاسباتی که دارد در حال حاضر به ندرت در برنامه های کاربردی استفاده می شود. یکی دیگر از مشکلات آن الگوریتم نرخ یادگیری ثابت برای هر دوره است. Adagrad معمولاً به دلیل به روز رسانی های مکرر در نرخ یادگیری، بهتر از SGD عمل می کند. بهترین زمان استفاده از آن زمانی که برای برخورد با داده های پراکنده استفاده می شود است. RMSProp نتایج مشابهی با الگوریتم GD با momentum نشان می دهد، فقط نحوه محاسبه گرادیان ها را متفاوت است. در نهایت بهینه ساز Adam ویژگی های خوب RMSProp و سایر الگوریتم ها را به ارث برده است. نتایج بهینه ساز Adam عموماً بهتر از هر الگوریتم بهینهسازی دیگر است، زمان محاسبات سریع تری دارد و به پارامترهای کمتری برای تنظیم نیاز دارد. به همین دلیل، Adam به عنوان بهینه ساز پیش فرض برای اکثر برنامه ها توصیه می شود.

Linear: Wonotun, +5	x=0.1 cipi. (2)
Activation: Signoid = 1	
1+e-n	
[epron 1] Formerd:	
Data1: wono+win, +b= 1x3+1x-1+2	_ 7
5:9moid(7) = 0.9	
$MSE = (1-0.9)^2 = (0.1)^2 = 0.01$	- 1
back prop: Vw = 0.1 x 8; xy;	* * * * * * * * * * * * * * * * * * *
8 = 6'(V;) loss	
=> VW 5 O.1 x (1-5: Smaid	Fx 1.0 x (F) biomeiz (F)
2 0.1 × 0.1 × 0.9	× 0.1×7= 0.0063
=> Two = no qu = 3 x 0.	0063 50.0189
Wo = 2 - 0.0189 = 1	
=> 7w1 = 2, 7w=-1x0.	
w, s 1+0.0063 < 2	3
output:	
1.9811 x3 + 2.0063 x-1+2= 5.93	7
cs Scanned with Camponner a	I !! !
)	

1.9811 x1+2.0063 x-2+2=-0.0195
Sigmaid (-0.0195) = 0.4
Data 2: output = -0.0195
5.9maid = 0.4
MSE = (0-0.4) = 0.36
TW = 0.1 x 0.64 x 0.36 x 0.4 x - 0.0195=
- 0.000
Wo = 1.9811 + 0.0001 = 1.9812
W1 = 2,0063-0,0002 = 2,006)
output: 3x 1.9812 + 2.0061x_1+2 = 5.9375
5.9436 - 2.0061
sigmoid(5.9375) = 0.9
7.9812 2x 2.0061+2= 0.031
4.0122
5:9 maid (-0.031) s 0.4
epoch 2
Data 1: output: 5.9378
518ma'd = 0.9
Tw = 0.1x 0.1x0, 9x0.1x5.9375 = 0.005
$w_0 = 7.9812 - 3 \times 0.005 = 1.9662$
wr = 2.0061 + 0.005 = 7.017
cs Scanned with CamScanner

output:
3x1,9662 + 2,0771x-1+2=5.8875
5.8986 Sismoid(S.8875)=0.9
1x1.9662 + 2.0771x-2+25-0.056
-4,0222 Signoid (-0.066)=
0.4
Data 2: out put: -0.056
5:3maid 5 0:4
MSE s 0.36
Tws 0.1 x 0.64x 0.36x0.4x -0.056s
-0.0005
Wo = 9,19662 + 0,0015 s 7,9677
W = 2.0111 + 0.0005 5 2.0116
outout=
1.9677+3-2.0196+2,1.9561
Sigmaid (1.9567) = 0.87
1.9677-1×1.0116+25-0.0555
4,0232
sigmaid (-0.0 555) = 0.48
Scanned with CamScanner
Scanned With Camscanner

دقت مدل آموزش داده شده با optimizer های ما به صورت زیر است:

Adam = accuracy: 0.9646 AdaGrad = accuracy: 0.9552 RMSProp = accuracy: 0.9039

بیشترین دقت متعلق به Adam است.

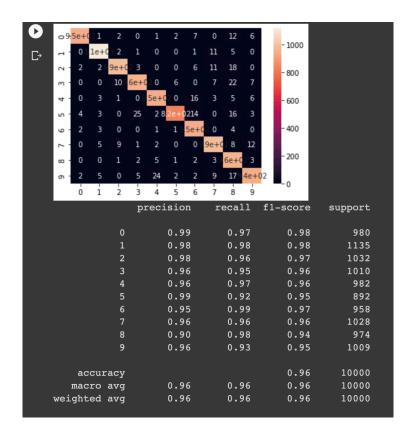
دقت و loss بهترین مدل با بهینه ساز Adam بعد از epoch ۵ بعد از آموزش به صورت زیر می باشد:

loss: 0.1303 - accuracy: 0.9662 - val_loss: 0.1511 - val_accuracy: 0.9623

دقت و loss بهترین مدل با بهینه ساز Adam بعد از تست به صورت زیر می باشد:

loss: 0.1511 - accuracy: 0.9623

خروجی Get Reports:

ابتدا متغیر ها را با مقادیر زیر تعریف می کنیم:

last_layer_neurons = 1
last_layer_activation = 'sigmoid'
loss_function = 'categorical_crossentropy'

عملکرد مدل ما بعد از epoch ۵۰ به صورت زیر است:

loss: 0.0000e+00 - acc: 0.5000 - val loss: 0.0000e+00 - val acc: 0.5000

سپس last_layer_activation = softmax قرار میدهیم:

loss: 0.0000e+00 - acc: 0.5000 - val_loss: 0.0000e+00 - val_acc: 0.5000

همانطور که مشاهده می شود این تنظیمات مناسب مدل ما نیستند. از آنجایی که

image classification گزینه مناسبی برای loss_function = categorical_crossentropy

است، باقى متغير ها را تغيير مى دهيم. ابتدا تعداد نورون هاى لايه آخر را 2 و

last_layer_activation = sigmoid قرار می دهیم:

loss: 0.3775 - acc: 0.8350 - val_loss: 0.4890 - val_acc: 0.7970

دقت مدل با افزایش تعداد نورون لایه آخر از ۱ به ۲ افزایش یافت. حال تاثیر تابع فعال ساز softmax را با ۲ نورون بررسی می کنیم:

loss: 0.4156 - acc: 0.8335 - val_loss: 0.4559 - val_acc: 0.8080

بهترین عملکرد ما متعلق به مدل با دقت ۸۳٪ و پارامتر های زیر می باشد:

last_layer_neurons = 2

last_layer_activation = 'softmax'

loss_function = 'categorical_crossentropy'

